

Дамян Дамянов

Обичам ти тъжните песни...

„За тоз глас ми копней душата.“

Ботев

Обичам ти тъжните песни, Народе!
Запей ми пак тихо, на жал,
Как паднал прострелян в гората войвода
И как гурбетчия умрял;
Как онзи Стоян към бесилото слизал
С усмихната кротко уста,
Как Бойка му дала най-чистата риза,
Да бъде левент и в смъртта;
Как жадна жадняла жетварка в полето,
Как рана хайдушка кърви;
Как плакал дюлгерин и вдигал калето
Все от комитски глави...
Запей ми, Народе, пак с тихата милост,
Която в гласа ти звучи!
Запей ми, запей ми със тъжната сила
На своите сухи очи!
Не сухи! Ти плачеш, когато ги пееш.
От песните хваща те жал.
А нявга от песен по-страшно живееш,
Но малко сълзи си пролял.
Мигар животът ти беше тъй лесен?
Животът така те смрази,
Че само когато го чуеш на песен,
Се сещаш, че имаш сълзи!
Когато във песен скръбта си излееш,
Олевка събраната жал!
Народе, добре че умееш да пееш!
Как иначе би преживял?

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8002>]